

Mehmet Nimetoğlu

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

24.7.2013

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mehmet Nimetoğlu

Gazi üniversitesi Türk dili ve edebiyatı 4. Sınıf öğrencisi

Aşka Dair

Avuçlarım kan içinde, düşüncelerim sonsuzluk kervanında yol almakta, yok oluş başlıyor ve bir dilencinin haykırışı gibi yüreğim dağılmakta, bitiş bir hayalin yapraklarını koklamakta olan bedenim ve sessizliğin içine attığım adımlarımın kayboluşu içindeyim, kapalı kapılır ardında köşede oturuşum, ölümün sessiz adımlarını beklemekteyim, hep bir iddianın peşinde olan ruhum, artık sönmüş bedenimden çıkmayı beklemekte, gözler artık karanlık diyarın özleminde ve durgun zamanın can çekişinde, izlemekte sevgiliyi, yarin kolları zehirli, yılan kollarıyla kucaklamakta bedenimi, bedenim ise hep bir çırpınışın içinde kollardan kurtulmak için savaşmakta, yarin gözleri ok misali, yüreği kan içinde bırakırcasına acıyı hissettirmekte, tutuklu olan ruhun fırtınalarıyla yok oluşu beklemekteyim aşkın ateşinde, yarin saçları boğazımı sıkmakta, karanlığa bürünen saçların idam sehpanı hazırlayıp celladım olduğunu görmekteyim, yarin yüreğinde acıma duygusunun olmadığını, kanın; soğuk damarlarında tatmakta olan cesedim, yaşayan ölünün piyesini oynamaktayım, peki aşk nerede, kuyunun sonsuz karanlıklarında mı, yoksa tââ derinlerde avucumun kanayan damarlarında mı boğulmakta, yüzümdeki çizgiler, kanayan yüreğimin haritasını çizmekte, yüzüm ise kayboluşun yol haritasını yüreğime göstermekte, kelimelere kifayetsiz kalışım ve kelimelerle çizdiğim yüzünün ruhunla bileşkesini kuyunun derinliklerine atmakta, ellerin ve saçlarımla boğazımı sımsıkı tutuşun, tozlar içinde kalan ruhumun kirli anısını yaşamaktayım, yüz hatlarını görmekteyim, gözlerin sessiz sinema oynarcasına hareketli, karmaşık duyguları anlatırcasına çaresiz ve yorgun, dokunamadığım bedenim cehennemim sıcak alevlerini vücudumda hissedercesine yandığını düşünmekteyim, bedenime batırılan tırnaklarınla kanlar içinde kalışım ve her seviştığımızde kahpece duyguları yaşamaktayım, öpüştüğümüz dudakların, zehirli nefesini içime işleyişin, sanatın berbat bir şekilde oluştuğunu hissetmekteyim, son olarak; elimde ki kalemin susmak bilmeyen çürümüş bedenini beyaz kağıda karalamaktayım, her geçen bu ömürde mürekkebi kanlar içinde kalan kelimeler, kağıdın boş sayfalarında asılı kalacak.

EFLAH

Mehmet Nimetoğlu

Aşkın Tanımı...

Aşk, kimsesizler için kutuplaşmanın olmadığı kelime, sonsuzluğun fısıltısı umursamaz bedenlerin bileşkesi, ruhların buluşması, saf duyguların yeryüzüne çıkışı, ağaçların kurumuş gövdesinde yeşillenmesi, dolmayan kadehlerin taşması, gözlerden akan yaşların ırmak misali denize dökülmesi, sukutluğun alameti, yalnızlığın çaresizliği, kelimelerin kâğıt içerisinde dans edişi, kalemlerin sağır edercesine ezberlenmesi, beyaz kâğıtların karanlığa bürünmesi, her bir nesnenin anlam ifade edip de kendini üst tabaka zannetmesi, bakışların susması, yüreklerin kan damlacıklarıyla boğulması, toprağın su değil de yürekten akan aşk damlacıklarını istemesi, yeşil bir ormanın aşka hitap edipte lisan olması, korkunun ölümlle kucaklaşması, ölümün aşktan korkması, uzayıp giden hayatın durgun yorgunluklara serzenişte bulunması, insanlığı yok oluşu hissedip duygunun akli hükmetmesi, yok oluşu içinde yok etmesi, bir kedinin nankör olma özelliğini yitirmesi, gözlerin buluşması ve bazen aldatmaların kurbanı olması, hiç bitmeyecek azabın içinde kendini yakıp mum etrafında kelebek misali ateşe atılması, gerçek aşıkları ezip bir çamur misali hayatını yok etmesi, ihanetlerin durağı, tutkunun buluşması, şerefsizliğin sınırı, sevginin arkadaşı, bir bebeğin anne sütünü değil de şefkatini istemesi, Filistinli bir çocuğun aşkın tanımını merak etmesi, tüm dünyanın yanlış bir aşkın komplosunda boğulması, kapitalist dünyanın sevgi çerçevesini karıştırıp, dalgalı denizin durgun olduğunu sanıp yüzmeye devam etmesini hatırlaması, boş ağaçlarla çevrili yol ortasında yürümekte zorlanmayan canlı hikayesi, karanlık gecelerin yıldızlı semasında ayın dünyaya olan sevgi timsali, yalnız bir yağmur tanesinin kurumuş toprak parçasına kendini teslim etme misali, hırçın güneşin buluştuğu güneşin yeryüzünü cehennem ateşiyle yakma tutkusu, aldatma timsali, bir piyon, kişiyi kafese kilitleyen anahtar, çöl ortasında tek yaşamayı azmetmiş bir ağacın hikayesi, gölgenin hikayesi, gölgesinin serinliğiyle yoldan geçen canlıların korunak olan aşkın üçgeninde buluşulan sevgi, her yaprağıyla ayrı bir beste oluşturan ağaç, aşkın gönüllere dolduracağını ve aşkın sadece tek bir kişide olmadığını bunu yürek sancısında hissedilmesi gerektiğini, aşkı yürekte hissedince aşkın tanımı sen olduğunu ifade etmektedir...

EFLAH...

Mehmet Nimetoğlu

Ay Işığı

Gecenin uğultulu karanlığında yine kendini göstermişti yalnızlığıyla, sessiz ve sakin görüntüsü, öyle mütevazı bir tavırla dünyayı seyrediyordu ki bütün insanlığıyla inat, buradayım diye haykıran yalnızlığıyla, dünyayı sessiz penceresinden izlemekteydi, hayatın dondurulmuş gölgesini, güneşin ışıklarıyla parlayan beyazlığı, karanlığa gömülen dünyanın bakışları altında çekilmişti bir kenara, insanlığın ruhunu resmediyordu tüm çıplaklığıyla, toprağın kokusunu içinde hissediyordu, kapanmayan yaranın acısıyla gömülü olan topraktaydı sevgisi, ay ışığının kısa bir filmiydi ellerinde, çatlamış tırnaklarıyla okuyordu kendini, safсата hayatıyla karanlığı izliyordu, ateşin sıcaklığı derisine nüfuz etmiş yorgun düşen koca gövdesi yok olmayı bekliyordu, suyun ufak uğultusu hayata döndürmüştü onu, portresini çizdiğini hissedencesine durgundu gözleri, ışıklar tükenmişti oysa yüreğinde, durgundu yüreği, parmaklarının titremesi almıştı bedenini, çünkü yalnızlığı oynuyordu sıklığan tavırlarla, etrafında dans edişini gördüğü an, ölüm bir kurtuluştu, toprağın kanatlarında, sürgündü yaşadığı, cesetler topluluğu gibi kokuyordu, bir ay ışığı değildi artık, güneşin berrak ışıltısı çekmişti ateşini, toprağın gömülen deryasından, gömülmüştü karanlığın sonsuz fısıltısına, her gün ayrı bir hikaye başlangıcıydı o, ay ışığının sönmüş uğultusu...

Mehmet Nimetoğlu

Bir Teklif

Belki bir tekliftir yalnızlıktan kurtuluş, hüzünden sevince aldırmaadan bir bakış, beklide küçük sevincin ilerde cehenneme dönüşeceğini bilmeden aldandığın mahsum bir gülümsemedir. Belki de mülteci kampından kurtuluştur, incitmeyecek sessizliktir, toprağa gömülmektir ve hiç düşünmeden mecnun misali karıncalara derdini anlatmaktır, küçük bir teklif. Yüreğinde hep takılı kalan ve vücuduna yayılan kanserdir. Ölümün sessiz bekleyişi umursamaz tavırların dünyaya bakışı gözlerden ıraktır bir teklif. Doğunun en uçsuz yerinde temmuzun sıcak gününde tepede güneşin başını incitmesidir, sıcak bir teklif. Sonra gülümsemektir teklifin sessiz aldanışı kendini incitmektir, gözyaşının nehre aktığını incinmeyen beden in yolda sessizce dans edişi ve hayatına meydan okurcasına yalnızlıktan feryat edip gökyüzüne kanatlarını açıp bulutların altında kuşlarla muhabbettir beyaz bir teklif. Nisan ayının güzel yağmurudur toprağın suyu çekmesi ve toprağın kokusu insanlığa haber salmasıdır, sulu bir teklif. Güneşin dünyaya gülümseyiştir. Ormanın ateşi istemesi gibi ölümcüldür son bir teklif belki de yalan hayatın özümşenen güzel varlığıdır. Yoldan geçen ihtiyar bir annenin evine bir damlacık suyu ilave etmesidir. Filistin'de bir çocuğun kahpe bir kurşunla ölümü ve sonra annenin haykırışıdır. Bir babanın yüzündeki çizgiler ve alnından akan ter damlacıklarıyla beraber gözyaşının altın da boğulan annenin hayata meydan okumasıdır. Beş yaşındaki Filistinli bir çocuğun İsrail tankına tahta parçasını doğrultması ve karşılığında ona namlunun döndüğünü anlamasıdır kanlı bir teklif. "EFLAH"

Mehmet Nimetoğlu

Farklı Perspektifle Aldatmak

Aldatmak ve aldatılmak, peki ayrı kişiliklere bürünmüş diyarların insanıysak, bunu hep kedime sorar, bir başka aşka yelken açmanın vakti geldiğini, bu aşkın içinde yeni bir yüz ve ruha bürüneceğimizi bilmemekteyiz, karşı da ki yüz ne bizi hemen tanıyabilir, ne de biz o insanı hemen tanıyabiliriz, şu an da yabancılığı oynayan ve ileride çok yakın olacak arkadaşlığımızın insanlığını oynuyoruz. Süzgeçten geçmeyi bekleyen bir aşk ve aşkın içinde kendini aşkına adanmış bir varlık, sessizliğin portresi ruhumuzu okşuyor, okşanan bedenimiz yabancılığı hissediyor.

Aldatmak nasıl bir duygu olduğunu hep düşünmüşüm, peki ayrı olduğun biri içinde yaşadığın aşkın meyveleri kurumadan bir başka aşka aşık olmak aldatmak sayılır mı, bu da ayrı bir soru işareti, yürek sancısı denen şey bu galiba başkasına beslediğin aşkı başkasında aramak ve yüreğin kan damlacıkları, ruhumun kurumuş yelpazesine işlenerek, aklımın beni darmadağın etmesi, ikilem içinde olan yüreğim, düşüncelerimi kemirmesi, tezatlığı oynadığının ve bu oyunun içinde boğulduğumu çırpınmanın nasıl bir şey çaresizlik olduğunu yaşamaktayım.

Yürek ayrı kişilere bürünen büründüğü kalıp içine kendini gizleyen; ama gizlendiği yerden, bütün bedeni darmadağın kansız bir acı veren, insafsız bir varlıktır. Aldatmak; aşkı, kişiliği, kendimizi, mizacımızı aldatmak yabancı olduğumuzun umursamaz göstergesidir. Gözyaşımız o bile yüreğe dökülen kezzap misali canımızı yakmakta, kendi oluşturduğumuzun ateşin içinde yanmaktayız.

Aşk ateşi, duyguları harmanlar, düşünceleri okşar, damarlarımızda akan kanı durduran, eşiz bir duygu. O duygunun içinde boğulan resmi çizilmiş insanlar ve güven içinde bekleriz sevgimizi karanlıklar içinde kalır yalnızlığımız, sevgimiz bizi istemekte, aşkımızı aramaktayız, yorgun bedenimizin meçhul yorgunluğuna yelken açmaktayız, öyle bir an gelir durdurur seni, gitme diye uzaklardan bir ses gelir, ama artık bitmiştir, karar verilmiştir, yeni bir hayatı seçmek ve o hayatın içinde boğulmadan yaşamak istersin, duyguların seni ezmiştir, darmadağın olan sonsuzluk ateşin artık sönmüş, aldatılan duyguların içinde yeni bir çıkış yolu bulmaktasın, uzaklaştığın yalnızlık limanından artık geri dönmeme pahasına uzaklaşmaktasın ve yeni duyguların, insanlığın yüreğini keşfetme zuhuru doğar içinde, ama soru işaretleri bitmeyecek ve hep devam eden tanımsız mısralar, cümleler karşına gelecek, hep o cümleleri çözmek ve yeni bir tanım arayacaksın, susuzluk duyacaksın dudaklarında, ama duyduğun bu susuzluk aşkın kelimeleridir. Onu bulmak için hayallerin çölünde gezip yüreğin ateşi güneşin olup, aklını söndürüp hükmetmeye başlayacak ve sen o aşk çölünde, hallerini bulmak için çırpınışlarını görmeye devam edeceksin; fakat bundan asla vazgeçmeden devam edip; sarhoş misali duygulara köle olmuşçasına hizmet etmeye devam edeceksin, yürürken aklının verdiği komutları aldırış etmeden, duyguların seni nasıl zehirlediğini ve vicdanın sesini bile duymayan zavallı insanı defnedeceksin kusursuz dünyada, aldatmışsındır artık onu, bitmiştir kurduğun hayaller onunla geleceği düşlediğin ırmaklar kurumuştur. Bir gün yaşadığın bu aşk üçgeninin hesabı sorulacak, cehennem en derin çukurunda, ama yaşadığın ve yaşattığın bu acı aşklar seni aşkın girdabından daha derin sonsuzluğa bırakacak ve bu duygular, imkansız kavuşmanın tarifsiz tanımı kalacak. Elinde olmayan sebeplerin ruhunu nasıl aldattığını ve güvendiğin duygulara nasıl inandığını, seni ölümle buluşturan aşkın çölüne bıraktığını anlayacaksın, ama hiç değişmeyen bu mizacın, duygularını esir alıp güzel insanları, küçük bir hücre içinde hapsedip karmaşık duygularınla, ölümü bekleyeceksin...

Mehmet Nimetoğlu

Gecenin sessiz ölümü

Gecenin sessiz sakin uğultusu kulakları tirmalıyor, usulca köşeye çökmüş bedenim Fatiha okurcasına ıssız, titreyen elim yoktu artık, soğuyan bedenimi hissetmeyen yüreğim düşüncelere dalmakta olan aklım yoktu. Buz gibi kesilen bedenim kanın sıcak gezintisini hissedemez olduğum zaman gelmişti. Ölüm kapımı çalmış sessiz bir bekleyiş olmuştu. Musalla taşı bekler oldu o soğuk bedeni günahkar kokan cesedim belki bir nebze olsun musalla taşında temizlenme şansına sahip olmuştu son defa hiç bilmediğim kişilerin elleri sarıyordu bedenimi beyazlık içinde hissedercesine suskun kefen giydirilişim vardı, sanki özel bir davete yolculayışım ve yolculuk anında beni bekleyen tatlı tebessüm varmış gibi gidişimi izleyen sadece gölgem vardı ve zaman durmuştu, dünya için artık vakit bitmişti ne bir daha güneşi görececek gözler kalmıştı ne de acı haykırışları duyacak kulaklar kalmıştı, uzun bir yolculuk başlamıştı, bitmişti Sevinçli gülüşler acı üzüntüler belki de huzur başlangıcı doğmuştu, büyük bir umut sarmıştı ruhumu tabuta girişim gelmişti artık, omuzlarda makbere gidişim, hazırlanan yerim ise saatler öncesinden büyük bir sevinçle bekleyen kabrim, haykırırcasına gülüşünü duyuyordum ve çığlıklar çığlıklar sarmıştı dört bir yanıma, duyuyordum cehennem acı günahlarını nasıl beslediğini, ateşin yürekleri nasıl parçaladığını ve sonra ölü bedenimden gözlerden akan son gözyaşı damlalarını acı ve pişmanlıkla akan kanlı gözyaşları, gidiyorum çıplak ellerin değdiğini hissediyordum, rahmet diliyordum şefaati istiyordum, artık çok geç kalmış pişmanlık zamanının bitmişti. Ne kimse yardım edebilme gücüne sahipti ne de tutacak bir dost eli kalmıştı, tek sığınacak yer yaratandı, kendime Fatiha okuyordum artık olmuyordu hiçbir duam bir ifade etmiyordu, bitmişti duam dileklerim, pişmanlığım, kapı kapanmıştı, kabrin soğuk odacıklar içinde inceden süzülen ve yalnızlığa sürüklenen bedenimin son bakışlarıydı artık, gökyüzünden gidişin süzgecinden geçiyordum, toprağın alınma değişimini hissedercesine korkutucuydu, soğuk çirpinişler başlamıştı, kapkaranlık bir odaya hapsolmuş cesedim, kimsem yoktu artık, kara toprağın umursamaz tavrı sımsıkı tutmaya başlamıştı bedenimi, kan patlarcasına acı verişini hissediyordum, tezatlarla bürülü bedenim acıyı hissediyordu azap başlangıcını hissediyordum, ciğerlerim şiddetli bir basınçla patlamış, kafatasım dümdüz olmuştu, ruhumun rahmet diye haykırışları kulakları sağır edercesine bağırışın feryadı içinde azabın yeni başladığını, hiçbir faydası olmayan haykırışlarımın sadece sessiz duraklarıydı hiçkırıklarım... yardıma hak'ın geleceğini umutla beklemekteydim...

EFLAH...

Mehmet Nimetoğlu

Kanlı Gelin

Kanlı gelin gibi yalnız,
Üstü keffenle örtülü cesedim,
Düşünmek idealim,
Sen ise ayrı bir ölümüm,
Geceler kozmik zamanımdan ibaret,
Gözlerin girdaba düşmüş sonsuzluğa sürüklenen yaratık,
Aklımı kaçırmış deliyim,
Belkide kusurlu insanım.

Mehmet Nimetoğlu

Kırık öp Kutuları

Biliyor musun bazen her Őeye glmek gelir içimden, umursamaz aklım, seni sadece Şu zaman kaybının içinde iŐe yaramaz kırık çöp kutusu görmek ve o, çöp kutusunun içine, boş kelimelerimi Őarf etmekten başka bir Şey gelmiyor içimden, bilirsin ya! öp kutusu, kırık ise içine attığın boş kelimeleri bile tahlil edemez kiŐiliĐe bürünen nesne misali ve o, kırık çöp kutusuyla boş zamanlarımla, boş gönlünü doldurmak ayrı bir tat kaynağı olur bedenime ve onunla iÇim bittiği zaman bir kenara fırlatmak kadar güzel bir duygu olamaz içimde; çünkü hayatın eğlencesi sensin çöp kutusu ve en güzel tarafın ne biliyor musun, renkten renge brnmen bazen sarıŐın, bazen esmer ve bazen de kumral olursun dedim ya her biriniz ayrı bir tat kaynağısınız benim için sizi üç nokta olarak da görmek ayrı bir duygu, tabi Őimdi üç noktanın göreceli tanımını da merak ettiniz Őimdi tabi ayrı bir tat kaynağı olduğu için Őiirin satılarında gizlidir, satırlar bitmiştir artık boş kelimelerin diyarında, sessizce ölümü bekleyen insanlar yorumları sarmıŐtır dört bir yanımı, ama hiç bitmeyecek ve sonu gelmeyecek boş insanların kırık çöp kutularının oluŐturduĐu boş kelimelerin diyarı kalacak bedenim...

Eflah...

Mehmet Nimetoğlu

Maddi Aşk

Öyle bir an oldu ki anlaşılmaz sevginin doyulmaz tadı sanki, damağımın altında takılıp kaldı, ne kadar su içtiysem zehirlenmiş gibi oluyorum düşüncelerimden akan sözcüklerin, sözlüklere dönüşeceğini bekleyen aciz bir ceset ve seni düşünen şu umursamaz aklımın ne hale gelişi gözlerimin seni arayışı aklımın seni hep buradaymışçasına davranması ve ilk gördüğüm gözlerinin, halen gözümün önüne gelişi tuhaf bir şey olduğunu ve çözülmeyen düğümün ilk konuşmamızda daha bir sıkı olduğunu anlamaktayım. Yazı yazarken bile isminin baş harfleri geldikçe aklıma elimin titremesi ve yazdıklarımı unutmak mı desem, yoksa aklıma gelişinin her anı şuan olduğu gibi kelimeleri unutma mı, ilginç gelen sarsıntılardan ufak bir şey sanırım, şunları yazarken, ne yaptığı bilmek ayrı bir sevinç ve yüreğimdeki mutluluğun aşıldığını anlamaktayım. Senin ise mutlu olmanı görmek benim mutluluğumdan daha fazla sevindirmektedir. Bazen yalnızlığımın içine sürüklendiğimi hissetmek ve oluşan hislerin hayallerinde boğulmak ve içinde seni görüpte gerçeği hayallerde yaşamaktır. Sevgi ellerinden tutabilmektir, uçabilmektir kanatlarınla, toprağa bakmaktır seni düşünmek, gözlerinin içini görebilmektir, kalbinin huzurlu sesini dinlemektir, mutluluk öyle berduşluktur ki yaka paça silkinmektir, her gözlerimi yumduğumda yanımda olduğunu hissetmektir, beklide aşktır tarifi yapılamaz; boğazımın kuruması ise açlık hissimin olmaması, seni düşünmekle yüreğimin her zaman dolu olduğunu hissetmektir seni sevmek, ilginç gelen bir şey var ki o da senden oluşan belli belirsiz hayallerin duygulara köpürmesi ve köpüren mutluluğun senden kaynaklanması, bir o kadarda güzel gülüşün damarlarımda gezen kanın gibi hissetmektir, heyecanım ve yüzünün berraklığı gözlerimden akan güzelliğinin bütün fiziki porte'nin birleşmesiyle kusursuz yapının oluşumudur karakterin. Kelepçenin beni bağlaması gibi, bir sevgi saplantısı içim, ne bir şey görebilir yüreğim, ne de senden başkasına bakabilir gözlerim, öyle derinleşmiş hırçın yaraların içine işlenmiş ki sanki geçek bir sevgi tâ yüreğimin derinlerinde kalacaktır...

Eflah...

Mehmet Nimetoğlu

Soru İşaretler...

Sevgi diye başlanan hayata üzüntünün bileşkesi gibi vurur yüreğime karanlık gecenin ıssız ve sessiz gününde kalemi elime alıp düşüncelerin kâğıda dökülmesidir aşk. Soru işaretleriyle yorgun kalan aklım boş duvarlara bakışım gözlerimin içi kan toplarcasına kırmızı sessiz odada, kalp atışlarını dinlemekteyim. Bir an gözlerimi kapandığımı hissedince rüyada kaybolan bedenim, gerçek hayata yansıdığını görür gibi oldu gözlerim, karşıtlığın durgunluğunu yaşayan bedenim, seni izlemekte ve birdenbire irkilışimi, yataktan çırpınan halimi gördüm sonra anlamsız gelen bu halim, beni nereye sürüklediğini düşünerek acı çektiğini hissetmekteyim. Gözyaşımın aktığını yastığıma döküldüğünü gördüm. Bazen acı ve bazen de umursamaz durumum seni anlamaya çalışmakta, her ne kadar düşüncelerime dalışımı görünce sorularla dolu aklımın cevap aradığını ve cevapların ölümün kokusunu duymama sebebiyet verdiğini düşünmekteyim. Yalnızlığın güzel bir duygu olduğunun aslında yanılığın ibaret susuz toprağa benzediğini ancak seninle senli günlerin olması gerektiğini yeni anlamaktayım. Yatağa birbirimize kenetlenmemiz aklıma gelmekte, soğuk duvarların bedenime, ruhuma acıma duygusu hissi vermekte. Düşünceler beynimi kemirmekte tüm sürüngenlerin aklımın içinde dolaştığını, damarlarımın, içinde gezdiğini ve bir türlü damarımdan dışarı çıkmadığını hissedip her gün çıplak bedenimin karınca sürüsüyle parçalandığını hissetmekteyim. Çünkü seni sevmek ayrı bir heyecan, ayrı bir sevgi, ayrı bir aşk, sensiz geçen her günüm yazılanların hayal dünyama yansımasını göstermekte çünkü seni sevmek cesaret benzetmesi, sevginin acizliği, aşkın soru işaretleri gibi noktalardan ibaret...

EFLAH...

Mehmet Nimetoğlu